

EU setter standarden for god bærekraftsrapportering

Om ti år skal fremlegging av et revidert bærekraftsregnskap og -prognoser være like naturlig som å rapportere finansiell informasjon. Nye krav til bærekraftsrapportering fra EU blir en viktig drivkraft bak denne transformasjonen. Storstilt kompetanseheving, konkrete omstillingsplaner og en systematisk plan for å samle og kvalitetssikre bærekraftsinformasjon de neste årene blir viktige grep selskaper må ta fatt i.

EU arbeider nå på spreng for å ferdigstille nye europeiske standarder for bærekraftsrapportering (European Sustainability Reporting Standard), som innføres med nye krav til bærekraftsrapportering (Corporate Sustainability Reporting Directive). Målet er ikke bare å harmonisere ulike frivillige rammeverk til en felles standard som alle skal bruke, men å komme med felles standard til kvalitet og revisjon av bærekraftsinformasjon som løfter informasjonen opp på nivå med finansiell informasjon. Den nye standarden kommer fort, og vil definere hva som blir god bærekraftsrapportering fremover.

De nye rapporteringskravene er en del av EUs plan for bærekraftig finans som er en viktig mekanisme i EUs politiske pakke for grønn og rettferdig omstilling av samfunnet (European Green Deal). Pakken skal sikreorstilt omstilling av økonomi og samfunn for å håndtere klima- og miljøkrisen.

Økonomisk aktivitet skal omstilles til å være i tråd med netto null utslipp av CO₂ innen 2050 og i tråd med mål om at verdens økosystemer er gjenopprettet, motstandsdyktig og beskyttet innen 2050. Et sentralt grep er å koble økonomisk vekst fra ressursbruk og fremme sirkulære løsninger. Hele transformasjonen skal skje på en måte som sikrer en rettferdig omstilling, hvor «no person and no place is left behind» og hvor økonomien virker til det beste for mennesker.

Reguleringene treffer både finanssektoren og ikke-finansielle selskaper, og er

designet for å understøtte og fremme bærekraftige økonomiske beslutninger på en systematisk måte. EUs lovgivning vil bli tatt inn i norsk lovgivning i ulike lover og forordninger.

Det nye i EUs rapporteringsstandard for bærekraft

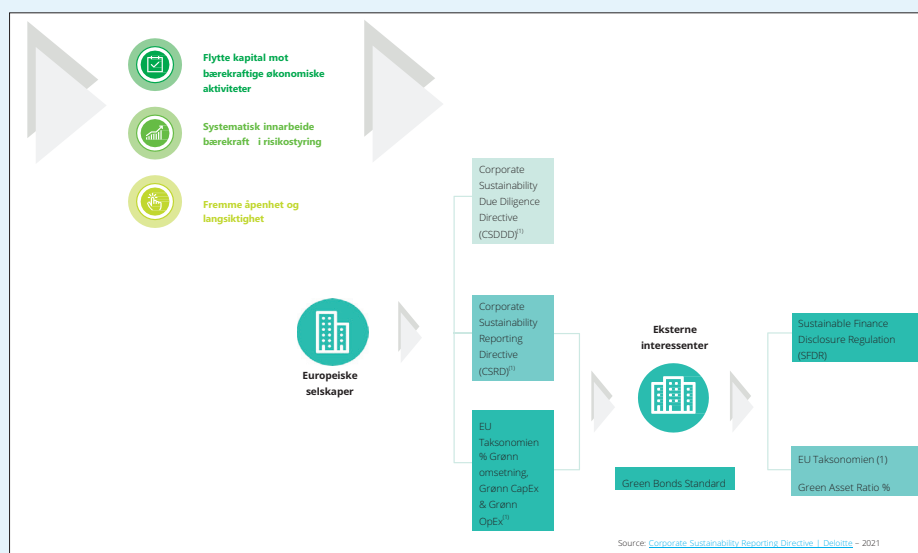
Frem til nå har bærekraftsrapporteringen vært regulert av regnskapsloven 3-3c som gjelder for store foretak. For andre selskaper har rapportering vært preget av frivillig valg og bruk av ulike rammeverk. Bærekraftsrapportering har manglet krav og standardisering. Brukerne av selskapsrapportering har ikke hatt det samme sammenlikningsgrunnlaget som man er vant med fra finansiell rapportering og troverdigheten til bærekraftsinformasjonen har vært svak. Dette har redusert informasjonens nytte i beslutningstaking. Manglende krav til standardisert rap-

portering og revisjon av informasjonen har også gjort det krevende å holde selskaper ansvarlig for deres effekter på klima, miljø og mennesker, og deres håndtering av klimarisiko.

Fremover vil god rapportering i mindre grad defineres av trender og de nyeste frivillige rammeverkene. Standardene for bærekraftsrapportering vil reguleres og defineres av myndigheter, for vår del norske myndigheter, ledet an av EU.

Blir et krav – ikke et frivillig valg

EUs nye krav betyr at strukturert og standardisert rapportering av bærekraftsinformasjon blir et krav, ikke et frivillig valg. Mange norske selskaper rapporterer i dag etter frivillige standarder som Global Reporting Initiative (GRI) og anbefalingene fra Task Force on Climate-Related Financial Disclosures (TCFD). Med implementeringen av CSRD og ESRS må alle virk-

Kjernen i EUs plan for bærekraftig finans er å:

- Flytte kapital mot bærekraftige økonomiske aktiviteter
- Systematisk innarbeide bærekraft i risikostyring
- Fremme åpenhet og langsiktighet

somheter som faller inn under scope, forholde seg til EU sine 11 predefinerede ESG-temaer og rapportere opp mot omfattende kvantitative og kvalitative opplysningskrav. I dagens høringsutkast ligger det opp mot 137 slike rapporteringskrav. Selv om antallet krav er forventet å bevege seg ned mot nærmere 80 i de endelige standardene, markerer detaljgraden og omfanget i kommende regulering et historisk veiskille for bærekraftsrapportering.

De nye kravene vil også bety at langt flere norske selskaper må rapportere på bærekraft. EUs nye krav vil treffe 1700 norske selskaper og forventes å tre i kraft i faser for ulike grupper av selskaper fra og med 2025 for 2024-rapporteringen.

Dobbelt vesentlighet

De nye kravene kommer også med en rekke prinsipper som selskaper må forstå og implementere. Selskapene må blant annet vurdere hva som er vesentlig å rapportere på ut fra et prinsipp om dobbelt vesentlighet. Dette innebærer at de må kartlegge, vurdere og rapportere om forhold hvor selskapet har en vesentlig påvirkning på mennesker og miljø og hvor selskapets finansielle utvikling antas å bli vesentlig påvirket av klimaendringer og sosio-økonomisk utvikling knyttet til bærekraft. Vurderingen skal ikke bare dekke aktivitet under selskapets direkte kontroll, men effekter og risiko i hele verdikjeden.

Koblingen bærekraft og finansiell posisjon og utvikling

EU vil også i større grad kreve at selskaper tydeliggjør og tallfester koblingen mellom bærekraft og selskapets finansielle posisjon og utvikling. Krav til å rapportere etter EU-taksonomien er en del av standarden. Dette betyr at langt flere selskaper i Norge må tallfeste andel bærekraftige økonomiske aktiviteter i tråd med taksonomien enn

de som først treffes av EUs taksonomi-regulering i 2023. Videre må selskaper vurdere hvordan bærekraftsrisiko påvirker selskapets finansielle resultater, posisjon og kontantstrøm, og herunder tallfeste andel eiendeler og omsetning som er påvirket av klimarisiko, estimerte forventede kostnadsbesparelser og vurdere markedsstørrelse på grønne produkter. Selskaper må også gjennomgående rapportere hvor mye ressurser som allokeres til ulike bærekraftstiltak. Krav til å vise koblingen mellom bærekraft og finansiell utvikling blir også sentralt i IFRS sine nye og kommende standarder til bærekraftsrapportering, som er forventet å sette standarden på globalt nivå.

Nøyaktig, fullstendig, sammenlignbar og relevant

Med nye standarder tar EU systematiske grep for å løfte kvaliteten på bærekraftsinformasjon. Den nye standarden krever at informasjonen som legges frem er nøyaktig, fullstendig, sammenlignbar og relevant, på lik linje med krav til finansiell informasjon. Og det blir krav om at bærekraftsinformasjonen må være attestert av en uavhengig tredjepart.

Trekantfusjoner – bytteforholdsberegning og verdsettelse

Advokat
Vidar Kleppe
Partner Advokatfirmaet
Simonsen Vogt Wiig

Advokat
Belinda Jensen
Advokatfirmaet
Simonsen Vogt Wiig

Skattedirektoratet har avklart at det ikke kreves verdsettelse av selskapet ved bytteforholdsberegningen i trekantfusjoner

Ved fusjoner og fisjoner har det for enkelte situasjoner lenge vært avklart at det ikke gjelder et krav til beregning av bytteforhold basert på virkelige verdier som betingelse for skattefrihet for transaksjonen. Nå har Skattedirektoratet (SKD) nylig avgitt en bindende

forhåndsuttalelse (BFU) som avklarer at det også ved trekantfusjoner under visse forutsetninger er mulig å foreta bytteforholdsberegningen basert på bokførte verdier. Dermed kan man unnlate å foreta en full verdsettelse av